

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg beder om en kort bemærkning, er det, fordi jeg så regner med til gengæld at kunne spare et længere indlæg i anden omgang ved at få ministeren til at føje endnu en kort bemærkning til.

Jeg havde håbet på, at ministeren havde fornemmet på denne debat i dag, at her er der ikke tale om, at en hel masse mennesker vil give regeringen vanskeligheder, men der er én ting, vi alle sammen spørger om, og det ligger også i den konservative forespørgsel: er tiden ikke nu inde til, at vi tager i udvalg osv. en virkelig drøftelse af dette: hvor langt er vi fremme i planerne? Kan vi give os tid til her at kigge på, om vi kan undgå noget af det, der er blevet klaget meget over, og om vi kan opnå noget af det, der er blevet stærkt ønsket? Og da var ministerens svar til mig ikke noget svar. For når jeg nævnte navnet Vølund i denne forbindelse, var det, fordi jeg gerne vil have inddraget så stærkt i debatten som muligt, om vi ikke herhjemme skal give os god tid og bruge mange kræfter på at undersøge, om vi kan gøre det, de har gjort i andre lande.

Jeg tillader mig igen at minde om, hvad vi drøftede under kuldebatten. I Sydafrika omdanner man masser af kul til benzin. I Brasilien laver man benzin på en ny facon. Hvis det virkelig er rigtigt, hvad Vølund siger, at vi kan dække landets vindbehov ved at bruge en væsentlig del af naturgassen – men ikke så meget, at vi ikke kan opfylde de forpligtelser, vi har – synes ministeren så ikke, tiden er inde til, at vi alvorligt beskæftiger os med det og siger: det er ikke $\frac{1}{3}$ af vores naturgas, der skal bruges til dette formål, det er mere? Derfor har det interesse at vide, at tilslutningspligten behøver vi ikke at tage så tungt på, for med færre tilsluttede bliver der jo også et mindre forbrug til husholdninger, og så er der altså plads til det andet. Det var det, der var min mening, og det tror jeg ministeren kan svare kort på; jeg håber, det bliver positivt.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil her henvise til debatten forleden ved førstebehandlingen af SFs forslag om metanolanvendelse, hvor regeringens holdning er den, at vi bestemt ikke stiller os afvi-

sende over for at vurdere disse ting, og vi har jo også – hvad jeg er sikker på hr. Erhard Jakobsen er informeret om – anbefalet fra dansk side, at man i EF yder forskningsstøtte til et projekt, som firmaet Haldor Topsøe er i gang med netop for at løse disse problemer, der endnu ikke i praksis er løst, med hensyn til at gå videre fra metanol til benzin.

Jeg har også peget på, at der kan være en særlig interessant mulighed ved både metanol og den videre proces i en dansk sammenhæng, fordi man jo måske kunne bruge denne anvendelse som sæsonstødpude, udjævningsmekanisme, sådan at vi om sommeren, når vi ikke kan bruge så meget naturgas, måske kan lave den om til metanol i stedet for og så få den fine og økonomisk jævne anvendelse af gassen på årsbasis.

Men alt dette er ikke tilstrækkeligt afklaret økonomisk og teknisk endnu til, at der er skabt grundlag for at ændre på planerne.

Men så vil jeg sige, at det også her for mig at se reelt bliver et både-og, fordi der er mere gas end de 55 mia m³, der er indgået kontrakt om i første omgang. Hvis økonomien i metanolprocessen osv. er bedre, end den på forhånd må antages at være, vil der måske være basis – også med den gas, der er – for at lave et både-og. Vi skulle gerne både kunne lave det, hvis det er fornuftigt, og tjene de penge, der kan tjenes ved at undgå at være afhængig af olien. Men det er altså noget, vi allerede er ved at vurdere, og som jeg i en løbende dialog med energipolitisk udvalg om metanolspørgsmålet er inde i.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Ja, jeg havde selvfølgelig ikke drømt om, at regeringen ville gå imod nogle forsøg på at hente nogle EF-penge til det. Men det er en helt anden størrelsesorden, mit spørgsmål gælder. Jeg sagde i mit første indlæg, at vores benzinforbrug herhjemme svarer vel til 7, 8, 9, 10 pct. af det samlede forbrug. Så spørger jeg: kan dette forbrug helt dækkes via omdannelsen af naturgas? Hvis det kan det, er man så ikke nødt til at ændre beregningerne, sådan at det ikke er én tredjedel til industrielt brug og to tredjedele til husholdning, men måske snarere omvendt? Og så er mit spørgsmål yderligere: har vi tid til det? Vil regeringen give os tid til at få det drøftet,